

KODIA

INFO LEHT

MÄRTS 1989

KUTSE

HEA INIMENE

kes sa oled rändav täpik
maa muutlikul kireval kangal

kui sul on janu aga allikatee
nõuab veel lugematuid samme

kui sul on nälg aga leivakott
ei rõhu oma rõõmsa raskusega su selga

kui sa oled haavatud aga teelehti
mis peataksid verejooksu
pole keegi su rajale kandnud

kui su meel on haige aga nõiad ning haldjad
on neist paigust kus parajasti kõnnid
juba ammugi lahkunud

koputa kõhkluseta ühele väravale
mis püsib alati su meeles
kuhu su rada ka ei kulgeks

Peep Ilmet

25. märtsil nelikümmend aastat tagasi jäid paljude Eestimaa kodude aknad pikaks ajaks pimedaks.

Läks aega enne kui tol kohutaval ööl äravii-
dud jälle koduväravale koputada võisid. Kuigi
kodu ennast enam polnud, oli kas võõrale antud
või pikast ootusest kokku vajunud.

Nüüd paneme neile mälestusküünla ja küsi-
me: miks pidid nad kannatama?

Kas on kedagi, kes oskaks vastata?

KOLM LIHTSAT NAIST

«Nooruses kudrutavad nad meestest ...

Pöördelisel neljakümndal olid kõik kolm värskes neiueas — Eerika kakskümmend, Ella kaheksateist ja Öie kuusteist. Vaevalt jäi neil nooreinimese murede, valude ja rõõmude kõrval aega maailmaasjade üle juurelda. On's seda üldse kunagi selles eas tehtud! Nii noore inimese jaoks on kõik ümbritsev alles ilus, suur ja puhas. Nagu allikavesi kodu-
talude karjamaal, nagu vastniidetud heina hullutav hõng, nagu esimene armastus... Selles eas ollakse alles õnnelik.

Aasta pärast algas sõda.
... parajas eas kannavad nad lapsi ilmale ...

Süngel neljakümne ühek-
sandal sai Eerika kaksküm-
mend üheksa, Ella kaksküm-
mend seitse ja Öie kaksküm-
mend viis. Kõige naise kõige
paremad aastad langesid kok-
ku kolhooside tegemisega. Pole
kunagi ühelteki neist iuh-
tunud küsima, mida nad too-
kordsetest ümberkorraldustest
arvasid, aga usun teadvat, et
oma okes jäi igal neist sellest
ajast elu lõpuni kaasas kan-
da. Kes teab, kuidas ja mis,
kui poleks lapsi olnud. Laste-
ta naine on nagu viljata õu-
napuu — ainult õitemise rõõm,
ei muud. Nemad on õitsenud
ja sellest rõõmu saanud —
igale anti kolm last. Nii, na-
gu ühel Eestimaa naisel ole-
ma peabki. Ja nad on osanud
neist inimesed teha. Küllap
sellest ka õnne leidnud.

... vanaduses istuvad ning

porisevad.»¹

Pensioniaeg on ammu välja
teenitud. Eerika ja Ella ei
puhka veel, aga Öie pidi selle
aasta alguses tagasi astuma —
tervis ei luba rohkem. Üks kuu
jäi neljakümneaastasest töö-
staažist puudu.

Aga porisemas pole ma juh-
tunud neid kuulma. Pahanda-
mas küll. Asja eest ja õiguse-
ga. Virisetud ei ole, kuigi töö,
mida tehtud pole kergete kil-
last. Pole seda vast talutöö-
gi olnud. Leiba, liha ja piima
ei saada lihtsalt. Eestimaa
maanaised on seda alati tead-
nud. Sellel karmil paepealsel
ei ole kunagi midagi muidu ja
kergelt antud — ei vabadust
ega head äraelamist. Kõik on
oma kümne küünega tulnud

kokku kraapida nii et vereni-
sad sõrmeotstes ja valu ning
vaevapisar mööda palgeid
veeremas... AGA NAD EI
OLE HÄDALDANUD. Ka siis
mitte kui jõud päris otsas.

Niisugused nad on, need
kolm lihtsat naist — Eerika
Järve, Ella Talisoo ja Öie Jõe-
aru.

Annaks jumal Eestimaale
rohkem selliseid tütreid! Küll
siis jätkuks ka poegi, kes tõe-
lise IME Eesti eest seista suu-
davad.

¹ A. H. Tammsaare «Kuningal on külm»

Sügava austuse ja lugupidam-
isega

TÖNIS TÖNISSON

Mitte ainult hääletama, vaid valima

26. märtsil valime NSV Liidu rahvasaadikuid. Territoriaalses Pärnu valimisringkonnas nr. 749 on registreeritud saadikukandidaatideks EKP Keskkomitee I sekretär Vaino Väljas, kirjanik Heino Kiiik n'ng TRÜ botaanika ja ökoloogia kateedri juhataja Hans-Voldemar Trass.

Rahvuslik-territoriaalseid valimisringkondi on Eestimaal 32. Rapla valimisringkonna nr. 476 rahvasaadiku kandidaadid on Märjamaa EPT juhataja Rein Unga ja Pürgusa asuva info-, õppe- ja arvutuskeskuse teaduslik juhendaja Ülo Vooglaid.

Valimiste päeval saab iga valija 2 sedelit. Ühel on kolme saadikukandidaadi nimed, teisel kahe mehe nimed. Saa-

dikuks tuleb valida kummaski valimisringkonnas ainult üks mees, see kes kõige enam suudab kaitsa Eestimaa ja tema rahva huve. Kodila rahval oli võimalus kohtuda Ülo Vooglaiu ja Rein Ungaga 22. veebruaril Vaino Väljase platvormi peale teada EKP Keskkomitee XI pleenumil peetud kõnest.

Kodila soovhoosi parteialgorganisatsioon arutas üldkoosolekul valimisteks ettevalmistumist ja otsustas toetada Vaino Väljase ja Ülo Vooglaiu kandidatuuri eelolevatel valimistel. Kui jälgida Interrinde taotlusi, siis meie eestlased, ei saa hääletada Vaino Väljase vastu.

Kodila valimisjaoskonnas nr. 195/23 juhib tööd jaoskonna-

komisjon koosseisus: ohutustehnika insener Enn Rosenthal — esimees direktori asetäitja Rein Järviste — esimehe asetäitja, a/ü komitee esinaine Sirje Alliksaar — sekretär, liikmed raamatukoguhoidja Aili Erm, dispetšer Vaike Volmer, õpetaja Maie Pütsepp, raamatupidaja Monika Punder, agronoom Tea Mutli, bussijuht Avo Blande, peenergeetik Märt Reino ja insener Ülo Sullakatko.

Valimisjaoskond on valimiste päeval Kodila klubis avatud kella 7.00—20.00. Kuni valimiste päevani töötab jaoskonnakomisjon soovhoosi kontori saalis tööpäeviti kella 14.00—18.00 ja laupäeval 18. märtsil kella 10.00—13.00.

Valijate nimekiri on kont-

rollimiseks välja pandud alates 10. märtsist. Agitaatoreid pole me sel korral tööle ra-

kendanud. Kutse valima tulla saadame teile koju. Valimiste päeva hommikul on sõidus ka majandi bussid. Ohulepast ja Lipetust väljub buss kell 9.30. Kellel ei ole võimalik isiklikult valimisjaoskonda tulla, saatku naabriga sõna või helistagu telefonil 433. Valimiste päeval on valimisjaoskonna telefon 519.

Kutsun infolehe kaudu kõiki Kodila piirkonna elanikke aktiivselt osalema valimistel, et meie vajalikud saadikukandidaadid saaksid valitud.

ENN ROSENTHAL,
valimiste jaoskonnakomisjoni esimees

PILK AASTA- ARUANDELE

1988. aasta lõppes meil 528 tuh. rublase kasumiga. Rentnaabluseks kujunes 26,4%. Täidetud sai nii piima-, kui lihaplaan.

Täitmata jäid kartuli ja teravilja plaanid.

Kokku laekus realiseerimisest 2 miljonit rubla. See on vähem, kui kolmel viimasel aastal.

Möödunud aastal kehtestati hinnalisa piimale ja veiselihaile. See tõi majandile 118 tuhat rubla enam sisse. Samas aga «tänu» väetiste ja jõesööda kallinemisele olid väljaminekud 71 tuh. rubla võrra suuremad.

Piima tootmiseks kulutati 27,88 rbl. Veiseliha 1 ts läks maksma 205,32 rbl. Sealiha 1 ts hinnaks kujunes 170,67 rbl. Piima omahind alanes 1987. aastaga võrreldes 3,16 rubla:

Veiseliha omahind kallines aga 33,33 rubla võrra. Põhjuks liiga suur sööda kulu, 1 ts veiseliha tootmiseks kulutati 1158 sü. See on 389 sü enam kui 1987. a.

Sealiha omahind alanes 11 rubla võrra.

Taimikasvatuse poole pealt oli aga möödunud aasta ebaõnnestunud. Teravilja saak jäi ligi kolm korda väiksemaks eelmiste aastate omast.

Nii ei kujune käesolev 1989. aasta, meile sugugi kergeks.

MARJE ROSENTHAL,
peaökonomist

LOOMAKASVATUSAASTA 1988

Üks aastaring on siis jälle täis. Aasta algas lootusrikkalt, kuid lõpp kadus täiesti käest ära. Võrreldes 1987. aastaga saime me 1988. a. lehma kohta 42 kg piima vähem. Vastavalt 3402—3360 kg. Sellel on muudugi palju objektiivseid ja subjektiivseid põhjusi, aga selles artiklis me süüdlasi otsima ei hakka. Eks igaüks ise teab, kui suur osaline ta on. Selle aastaga sain targemaks ka ma ise. Kerge on teha plaani kontoris ainult numbritele toetudes kuid tavalises elus ei lähe kõik nii ladusalt.

Piima kogutoodangu me küll täitsime ja isegi ületasime (103%), aga see on tänu sellele, et lehmade keskmine arv on meil tõusnud. 1987. aastal oli see 679, 1988. a. 711 lehma. Ka noorveise kasvatusega ei olnud eelmisel aastal kõik korras. Plaani järgi noor- ja noomveiste ööpäevane kaalu- lve pidi olema 506 g. Meie tulemus oli aga 493 g. See pole küll kõige halvem tulemus, aga edasimineku ruumi on meil küllaga. Veiseliha riigile müügi plaan oli 250 tonni, täitsime 297 tonni. See on muudugi majandi poolt õigesti võetud taktika. Tänu sellele, et me ei viinud aasta lõpus kõike ära, elame ka 1989. a. alguse ilusasti üle.

Üle 2 kuu vanuste sigade

plaaniline ööpäevane kaalu- lve oli 444 g. Tegelik oli 267 g. Sealiha plaani järgi pidime realiseerima riigile 290 tonni. Realiseerisime 265 tonni. Siinkohal peatun ka parematel töötulemustel 1988. a. piima- tootmisel.

1988. a. parim lüpsja oli Asta Küket, kes lüpsis lehma kohta 3882 kg piima, kogutoodang 193 tonni, järgnevad Maria Sadiivskaja 3790 kg, Hilda Reede 3602 kg, Virve Ibragimova 3471 kg, Mati Lemsalu 3426 kg.

Neid tulemusi võrreldes 1987. aastaga on näha, et ka erupiti on piimatoodang kõvasti langedud. Suurt osa mängib siin ka sööt. Aastate jooksul on meie majandi's millegipärast olnud niisugune seaduspärane. et suvist odavat piima me toota ei oska. Talvise piimaga on meil kõik korras. See aasta oli siis nüüd üle tüki aja erakordne. Me ei saanud ei odavat suvist ega kallist talvist piima.

Suvist piima me enne saama ei hakkagi kuni me ei saa korda oma karjamaid. Praegu ei ole meil peaaegu üldse niisuguseid karjamaid, kus me võiksime toota rohkesti ja odavat suvist piima. Palju on tegemist meie loomakasvatajatega, kes ei tee tööd südametun- nistusega. Meie loomakasva-

tusperes on üle 60 inimese ning väga suur osa neist täidab tööülesandeid kohusetund- likult. On aga ka ükskuid, kellega on pidevalt raskusi. 1988. a. oli loomakasvatajatel registreeritud 111 tööluusi päeva. Kõiki nimesid ei hakka ma siin nimetama. Aga suure- mad tööluurid toon küll ära. Need on Liia Ojavee — 33 päeva, Jaan Keskküla — 33 päeva, Virve Pääbo — 10 päeva, Nikolai Mihejev — 7 päeva, Karl Vetter — 7 päeva. Nende kõikide luuside põhju- seks on alkohol. Siit tekibki küsimus, mille eest need inimesed joovad? Siis maani kasutame loomakasvatuses niisugust karistusviisi, et puudu- tud päevale järgneval päeval tuleb töötada tasuta. Sellest tulenevalt kõige suuremad luu- surid ei saa aastas 66 päeva eest raha. See peaks küll mõt- lema parema, aga siis maani ei ole seda eriti märgata olnud. Ma loodan, et nimetatud ja ka paljud nimetatamata töötajad (eks igaüks tunneb seda ise, keda ei nimetatud) arutavad kaine peaga läbi kõik luusi- mise plussid ja miinused ning teevad õiged järeldused.

Enamus loomakasvatajaid on väga tublid ja sellepärast ma soovingi head jätkuvat koos- tööaastat.

KAIDO ELIAS,
peazootehnik

1962 aastal muudeti Kodila kool kaheksaklassiliseks ja jälle kimbutas ruumikitsikus. Kooli juhtimise oli Eduard Rokalt üle võtnud Kodila koolis õpetajaks olnud Mati Kukk. Õpilaste arv koolis oli kasvanud üle saja. Kohapeale oli tulnud asja uurima ENSV Haridusministeeriumi esindaja Pohlak, kes pärast olukorraga tutvumist pakkus välja võimaluse ehitada kaheksa klassiruumi juurdeehitusega Kodila sovhoosi klubile. Selline otsus olevat lõõnud osade kohalike elanike hulgas kired lõkkele ja võitlus uue kooli

mas vaimus. Hariduse pealt kokkuhoitu annab juba praegu ennast meie ühiskonnas tõsiselt negatiivsest küljest turda. Kui ühiskondlik ja riiklik suhtumine haridusse ja laste kasvatamisse ei muutu, siis tulevikus saavad lõõgid igas eluvaldkonnas veelgi valusamad olema.

Asudes tööle Kodila kooli pärast Mati Kuke lahkumist, oli mul esimeseks mureks tööõpetusega seotud probleemide laherdamine. Tütarlaste tööõpetuse tarvis oli 18 m² suurune ruumike ja poiste jaoks

gime. Onnetuseks kontrollis aasta alguses Rahandusministeeriumi kontrollbrigad Rapla rajooni ja leidis Kodila kooli akti puitkilpide mahakandmise kohta. Vastavatel seltsimeestel tekkis tahtmine seda kontrollida. Et finantdistsipliini rikkumine ilmsiks ei tuleks, siis selgitati kontrollidele Tallinnast, et Kodila asub Raplast mitmekümne kilomeetri kaugusel, kuhu ei vii ühtki korralikku teed ja nüüd talvisel ajal võib isegi tuisunud olla ning mine tea, kuidas käib üldse seepärast lõpedita. Ja nii nad tulemata jäidki. Teine lugu selle majaga oli järgmine. Mind kutsuti rajooni täitevkomitee istungile karistust vastu võtma selle eest, et koolis on tsemendi ebaotstarbekalt kulutatud, ja seda terve eraldatud koguse ulatuses nagu oleks olnud võimalik maja vundamenti il-

1970. aasta sügisel juurisime viimased vanad püripuud endisest vanast mõisa rohuaiast ja alustasime spordiväljaku rajamist, milleks kulus päris mitu aastat. Oma osa sellesse on andnud õpetajad Laine Schmidt ja Jaak Võsa, kelle organiseerimisel on õpilased ära teinud suure töö. Täna sel päeval rahuldab spordiväljak täielikult kooli vajadused, kuigi täustamise võimalused on praegugi üsna avarad. Sageli on olnud kuulda väljastpoolt kooli inimestelt ütlemist, et mis staadion see ka on, ei saa jalgpalli mängida. Neile tahaks vastata, et tegemist ei ole staadioniga vaid spordiväljakuga ja teiseks, enne kui midagi kritiseerida, tasuks endal ka midagi taolist ühiskondlikus korras valmis teha. Mis viiga siis midagi teha, kui tuhanded kasutada on, aga katsu ilma...

KODILA KOOI

LÄBI AEGADE

asukoha pärast läinud nii ägedaks, et päevkorraks kerkinud küsimus kas üldse hakata midagi ehitama. Probleem leidis aga lõplahenduse rajooni täitevkomitee istungil asjaosaliste osavõtul. Koolimaja ehitamine läks jahti 1965. aastal ja uue kooli avamise pidu peeti 1968. aasta 2. septembril.

Avaldades oma arvamust, ütlesin, et koolimaja ehitamine sovhoosi keskusesse oli õige, seda on kinnitanud hiljemad aastad. Küll aga võiks vältida ruumilahenduse üle (ei vasta tänapäeva kooli vajadustele ja ei rahuldanud ka kooli nõudmisi kakskümend aastat tagasi) ja selle üle, kas koolimaja pidi ehitama juurdeehitusega klubile, nagu teist kohta Kodila sovhoosi keskus ei oleks olnud. Üldrahvalikul arutelul oleks ilmselt ülalnimetatud küsimustele parem lahendus leitud. Kõigile meile on ju selge, et koolil peaksid olema ruumid tööõpetuse tundide läbiviimiseks nii tütarlastele kui poistele. Spordisaal, õppeabiruumid jne. Kuigi pidevalt on püütud koolimajade ehituse ja sellega seoses laste koolitamise ja kasvatamise pealt kokku lugeda rublasid, et võimalikult odavamalt ehitada, oleks ühist jõududega vast siiski olnud võimalik rohkem saavutada kui tegelikult saadi.

Et jutuks tuli juba kokkuhoid, siis kurb on tõdeda, et täna sel päeval jätkame sa-

kooli juures üldse mitte midagi (käidi vanas koolimajas, kus ühes klassiruumis olid hõõvelpingid sees.)

Pakkusin toleaeegsele Rapla Rajooni Täitevkomitee aseesimehele E. Kaukverile välja mõtte lahendada küsimus puitkilpelamu baasil millega viimane ka nõustus. Et rahad olid haridusele juba mitmekümne tuhandega üle kulutatud, siis tekkis raskusi materjalide väljaostmisega. Tänu E. Kaukverile, kes olukorra tõsisust mõistis ja soovis aidata, lahenes seegi keeruline olukord. Tema arvas, et mis loeb enam paar-kolm tuhat mitmekümne tuhande ülekulutatud rubla juures ning andis oma resolutsiooni kirjale, millega saime välja osta Kohila ERMT-st kilbid, et alustada poistele töökoja ehitamist. Tööd tegime põhiliselt ühiskondlikus korras õpilastega ja lastevanematega. Nendel töödel mida ei olnud võimalik talgu korras teha, aitasid sovhoosi ehitusmehed. Mõne aasta pärast alustasime tütarlastele tööõpetuse ruumide ehitamist, kusjuures kilbid ja smaterjal eraldati Elva Metsamajandist. Aeg oli sügisene ja meie ei jõudnud alustada kilpide monteerimisega. Nüüd juhtus mõneti naljakas lugu tagantjärele mõeldes. Et aasta lõpuks tuli kõik materjal aktidega maha kanda, nagu meie riigis ikka käib, siis seda me ka te-

ma tsemendita teha. Tsement oli täitevkomitee kapitaalhituse osakonna poolt eraldatud ja kõigile teada, milleks seda vaja oli. Üldse oli tegemist materjalide hankimisega. Hea, et oli toredaid abistajaid. Seda suurem oli rõõm kui eesmärk saavutatud ja hinges teadmine, et poiste-tüdrukute õpetamise ja kasvatamise tingimused paranenud. Siinkohal tahaks veel kord tänusõnad abi eest öelda toleaeegsele sovhoosi direktorile Elmar Reesile ja töödejuhatajale Lembit Aarele, kes palju kaasa aitasid nende ehituste valmimisele ning hiljem ka spordiväljaku majakese ja puukuuri-garaaži ehitamisele.

Lapsevanemaid, kes nendel ehitustel aktiivselt käed külge löid, oli palju. Nimetaksin mõned: H. Grünbaum, V. Kaljend, J. Mutli, H. Maansoo, F. Volmer, Ed. Tiigirand, E. Randnurm.

Lahtiste kätega poistest tahaks ära märkida parimaid nagu Valdek Ott, Rajvo Grünbaum, Jüri Volmer, Kalle Domberg, Madis Leemann, Jaan Soone, Raul Radik, Alar ja Margõ Mutli, Aivo Hansen, Allan Soo, Urmas Aljas jpt.

Seoses spordiväljakuga tahaks koputada südametunnistusele meie kohalike elanike sellele kontingendile, kes kasutavad väljakut õlle ja kangemate alkohoolsete jookide tarvitamise kohana ning pärast seal veel pudeleid puruks taovad. Julgen väita, et need mehepojad on kultuuritud ja vaimust vaesed, kuigi ise peavad ennast kõrge kultuuriga eesti rahva esindajateks. Tegelikult on nende näol tegemist ühe osaga eesti rahva häbiplikist. Sama tahaks öelda nende kohta, kes klubiüritustel ja kinoõhtutel suitsukonid põrandale või koolimaja ette ja ümbrusse maha loobivad või koguni alkohoolseid jooke kinosearsside ajal saalis või vaheajal kuskil nurga taga tarvitavad. Kui juba jutt kultuuritusele läks, siis tahaks öelda rääbi sõnu nende noorte emade kohta, kellel lapsevankrit lükates pläru hõmmaste vahel on (palun vabandust väljenduse eest), aga hiljem, kui laps normaalselt vaimses arengus eakaaslastega ei suuda sammu pidada, siis süüdistatakse kõiki teisi peale isenda. Tegelikult aga enamikult juhtudel on põhjused kodus (kui see selle sõna tõelises tähenduses olemas) ja vanemates. Et meie jutt on mõeldud Kodila kooli ajaloo kohta, siis võib julgelt öelda, et ka ülalöeldu on sellega tihedalt seotud ja nimelt nii, et vaimsete hälvetega ja arengupeetusega ning närvilised lapsed aastakümneid tagasi koolis tooni ei andnud, küll aga süveneb see tänapäeval iga aastaga.

(Järgneb.)
ARVED ALLEMANN

Uut kollektiivlepingus

28. veebruaril toimus sovhoosi töötajate üldkoosolek. Kohale oli tulnud alla poole töötajatest. Täpsemalt 82 inimest. Arutamisele tuli 1988. a. kollektiivlepingu täitmine ja uued ettepanekud 1989. a. kollektiivlepingusse. Eelmise aasta töödest ja tegemistest rääkisid majandi direktor, peaspetsialistid, ohutustehnika inseneri ja komitee esimees. Tehti ka uusi ettepanekuid selle aasta lepingusse. Panen mõned olulisemad kirja.

1. Kõigile töötajatele, kellel ei esine tööluuse, anda puhkust 24 tööpäeva.

2. Määrata 24. juuni, 24. detsember ja 24. veebruar Kodila sovhoosis puhkepäevadeks. Sealjuures neile, kes peavad sel päeval tööl olema võimaldada vaba päev puhkusele lisaks.

3. Abitootmises olevad töötajad on kohustatud vajaduse korral osalema hooajatööl kuni üks kuu.

4. Taimekasvatuses jätta ära sots. võistlus. Selleks ettenä-

tud raha jääb alles. Preemiat saab vastavalt tööpanusele. Kuna taime- ja loomakasvatuse on põhitootmisarud, siis aasta paremale mehhanisaatorile ja lüpsjale võimaldada tasuta turismituusik välismaale. Lisaks neile võimaldab sovhoos veel neljale oma töös häid tulemusi saavutanud töötajale tasuta turismituusiku NSV Liidu piires.

5. Muudatused toimuvad ka premeerimise põhimääruses. See vajab juba eraldi artiklit.

6. Töötasu maksimine hakkab toimuma 1 kord kuus.

7. Töötajate olmetingimuste parandamise kompleksplani võeti sisse kolm uut kohustust: 1) Paigaldada Oela ja Raka küllasse tänavavalgustus. 2) Ehitada valmis farmide, töökoja olmeruumide keskküte. 3) Oela kaupluse ja elektrimootorite tsehhi olmeruumide keskküttesüsteemi väljaehitamise.

SIRJE ALLIKSAAR,
Aü komitee esimees

Lilleseadmine vajab oskust

Igaüks meist on saanud kingituseks lilli või on toonud metsast oksa tupp. Neid vaasi seades leiame, et nad on väga kenad ja teevad toagi hubasemaks. Kuid seda, et igal lilleseadmisel on omad reeglid, ei tea võibolla igaüks. Kui midagi elusast loodusest võetud vaasi panna, tuleks teada, et on olemas taeva, inimese ja maa joon. Missuguste reeglite järgi lilleseadet teha ja et iga oksa võib võrrelda inimese elu ja saatusega, seda kõike on võimalik teada saada neil, kes tulid 14. veebruaril raamatukogu kaminatuppa kohtuma Arnold Hannustiga. Kindlasti andis Arnold Hannust ka oskust loodust vaadelda, leidmaks sealt rohkem, kui me seda seni märkasime.

Kohtumisel oli võimalik ka ise kätt lilleseade tegemisel proovida. Lapsedki kasutasid uusi teadmisi.

Naistel oli kaasa toodud mitmesugust materjali ja valmis seaded olid kõik omanäolised. Kohtumise lõpetamise valminud töid vaadeldes ja vesteldes.

Kurb on see, et vähe oli asjast huvitatuid. Kõiki meid naised ootavad õhtuti kodused toimetused, kuid olla üks õhtu sellest igapäevasest miljööst eemal — see annab meile väikese puhkuse ja igal juhul ka arendab.

Usun, et see õhtu andis nendele emadele ja lastele, kes sellest osa võtsid, elamuse.

MARIKA LEENURM

TEATED

Detsembrikuu infolehega jõudis teieni, lugupeetud lehelugejad, küsimustik klubitöö kohta. Vaid 3 küsimuste lehte on vastustega tagastatud. Kurb, et suhtumine selline on. Või ei juleta oma arvamusi avaldada. Juta Blande ei ole veel lootust kaotanud ja ootab teie kõigi soove ja ettepanekuid.

Tähistame stalinismiohvrite mälestuspäeva ka Kodilas. Pakume välja võimaluse kõigil, kes soovivad meenutada 40 aastat tagasi toimunud traagilisi sündmusi, koguneda 24. märtsil kell 14.00 Kodila raamatukogu kaminatuppa. Saaksite omavahel kohvilauas meenutada möödunud. Selleks, et midagi taolist ei korduks, peavad ka nooremad tõe teada saama. Osavõtusoovist võiksite eelnevalt teatada partorgile tel. 436.

Partei a/o büroo

Õnnitleme!

tööjuubeli puhul

	90		40 aastat	
Johannes Meindok	26.01	Ella Talisoole	20.03	
	80	Oie Jõearule	01.03	
Helene Väljamäts	06.01	Kalju Vardile	10.02	
	75		25 aastat	
Feodor Niit	20.01	Arne Pöllule	01.07	
Alfred Kubbi	25.03		20 aastat	
	70	Karin Bormannile	10.03	
Salme Romandi	12.01		10 aastat	
Eli Pant	01.03	Hilja Lainele	15.02	
	55			
Elmar Reede	31.03			
	50			
Eo Tori	16.02			
Kalju Domberg	24.02			
Päivi Lehtsaar	02.03			
	45			
Tõnis Aasorg	11.03			
	35			
Tiiu Saksladu	06.01			
Merle Ööpik	12.02			
Maimu Seinberg	13.03			
	30			
Eve Järviste	02.02			
Juta Näär	04.02			
Kalju Valdmann	24.03			
	25			
Ants Nukis	29.01			
Marika Lember	20.03			

saame TUTTAVAKS

Nadežda Jakubets —
lüpsja Raika farmis
Vladim'r Jarovoi —
karjak Raika farmis
Arvo Orlovski —
elektromontöör-mähkija
Andres Torn —
karjak Raika farmis

VABANDAME

Eve Ruul
Argo Ruul
Õnnitleme tütre sünni puhul

Ülle Rand
Õnnitleme tütre sünni puhul

Eksituse tõttu jäi 1988. aastal «kahe silma vahele» meie kahe staažika töötaja K. Vardi ja A. Põllu tööjuubelid.

KARISTUSED

töödistsipliini rikkumise eest

EERIKA LEND —
lüpsitorude pesija — NOOMITUS tööluusi eest. Tööülesandeid täidab lohakalt.

JELENA PANOTTŠIK —
noorkarjatalitaja — NOOMITUS tööluusi eest. Põhjuseks alkoholi tarvitamine.

NIKOLAI MIHHEJEV —
noorkarjatalitaja — NOOMITUS tööluusi eest. Põhjuseks alkoholi tarvitamine.

ILMAR NAHKUR —
katlakütja — NOOMITUS. Viibis tööl tugevas alkoholi-
joores rikkudes sellega jämedalt ohutustehnika eeskirju

JAAN KESKKÜLA —
karjak — VALI NOOMITUS tööluusi eest

NADEŽDA JAKUBETS —
lüpsja — NOOMITUS tööluusi eest. Oli häiritud lehmade lüpsmine, mille tagajärjeks oli piimatoodangu langus.

KALJU LIIVRAND —
seemendustehniku autojuht — tööluusi eest üle viidud distsiplinaarkorras 3 kuuks vähemtasuvale tööle — põllutööliiseks.

LINDA SAARLAID
23.09.1907 — 08.02.1989

IN MEMORIAM

Südamlik kaastunne Jelizaveta Nahkurile ja Anatoli Fedotovile ema surma puhul.

Vastutav toimetaja AILI ASUMETS

Kodila sovhoosi infoleht, Tiraaž 250
Toimetus: 203506 Rapla rajoon, Tellimise nr. 1032
Kodila skj., Tasuta.
telefon 67 436. Maht 0,5 trk. p.
Rapla Trükikoda, Rapla, Kalda 2.